

Sygn. akt IV Cz 230/16

POSTANOWIENIE

Dnia 21 kwietnia 2016r.

Sąd Okręgowy w S. IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Mariusz Struski (spr.)

Sędziowie: Dorota Curzydło, A. J.

po rozpoznaniu w dniu 21 kwietnia 2016r. w S.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku R. B.

z udziałem K. (...) Biuro (...) Spółce Akcyjnej we W.

o zavezwanie do próby ugodowej

na skutek zażalenia wnioskodawcy od postanowienia Sądu Rejonowego w S. z dnia 21 grudnia 2015r., sygn. akt I Co 22/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt IV Cz 230/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w S. na podstawie art. 30 k.p.c. przy zast. art. 185 § 1 k.p.c. i art. 200 § 1 k.p.c. uznał się niewłaściwym miejscowo i wniosek R. B. o zavezwanie do próby ugodowej skierowany do K. (...) Biuro (...) Spółce Akcyjnej we W. przekazał według właściwości Sądowi Rejonowemu dlaW..

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł wnioskodawca zarzucając sądowi I instancji błędną wykładnię art. 185 § 1 k.p.c. i art. 30 k.p.c. poprzez nieuwzględnienie prawa wyboru sądu w sytuacji, gdy roszczenie dochodzone próbą ugodową dotyczy czynu niedozwolonego. Powołując się także na orzecznictwo badające relację art. 185 §1 k.p.c. do przepisów regulujących właściwość przemienną żalący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Zgodnie z przepisem art. 185 § 1 k.p.c. o zavezwanie do próby ugodowej – bez względu na właściwość rzeczową – można zwrócić się do sądu rejonowego ogólnie właściwego dla przeciwnika. Właściwość miejscowa tego sądu jest określana na podstawie przepisów o właściwości ogólnej, co w przypadku strony pozwanej w niniejszej sprawie oznacza zastosowanie art. 30 k.p.c. W myśl tego przepisu powództwo przeciwko osobie prawnej wytacza się według miejsca jej siedziby.

Zdaniem Sądu Okręgowego w S., przepis art. 30 k.p.c. znajduje się w grupie przepisów zatytułowanej "właściwość ogólna", ma więc zastosowanie wtedy, gdy nie zachodzą warunki uzasadniające wybór przez powoda innego sądu, zgodnie z przepisami kodeksowymi o właściwości przemiennej (art. 32-37 k.p.c.) lub przepisami pozakodeksowymi dotyczącymi tej ostatniej właściwości, np. zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, które wyłączają zastosowanie przepisów ogólnych, a więc i przepisu art. 30 i n. k.p.c. (tak np. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w postanowieniu z dnia 27 listopada 2012 r., sygn. akt I ACz 2190/12).

Przepis art. 185 § 1 k.p.c. ma na celu uczynienie postępowania pojednawczego powszechnie dostępnym. Rozszerzeniu dostępności do sądu służą natomiast przepisy art. 32-37 k.p.c., które przewidują właściwość przemienną oraz przepisy szczególne takie jak cyt. wyżej art. 20 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych.

Żądanie wniosku o zawezwanie do próby ugodowej w niniejszej sprawie oparte zostało na twierdzeniu naruszenia dóbr osobistych wnioskodawcy przez umieszczenie przez uczestnika i nie usunięcie we właściwym czasie nieprawdziwych informacji o żalącym. Abstrahując od odpowiedzialności uczestnika, podstawą czynienia mu zarzutu jest przepis art. 51 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych.

Skoro wniosek pojednawczy w niniejszej sprawie dotyczy roszczenia z tytułu czynu niedozwolonego, jest czynnością dokonywaną przed sądem i niewątpliwie zmierza do dochodzenia roszczenia, to powyższe mogłoby powodować uzasadnienie dla odesłania do art. 35 k.p.c., którego zastosowanie nie byłoby wykluczone.

Zgodnie z art. 35 k.p.c. powództwo o roszczenie z czynu niedozwolonego wytoczyć można przed sąd, w którego okręgu nastąpiło zdarzenie powodujące szkodę, bądź przez sąd według właściwości ogólnej pozwanego - czyli właściwy ze względu na miejsce jego siedziby. Dlatego dla rozstrzygnięcia istoty zażalenia i ustalenia właściwości miejscowej sądu konieczne jest określenie, gdzie nastąpiło zdarzenie wywołujące ewentualną odpowiedzialność deliktową, gdyż niesporne jest, że uczestnik ma swoją siedzibę w okręgu sądu wskazanego w sentencji zaskarżonego orzeczenia.

Wnioskodawca nie wskazał w zażaleniu jak rozumie i interpretuje tę okoliczność, nie mniej należy rozumieć, iż wiąże to z miejscem ujawnienia przez siebie informacji o sobie jako miejscem wyrządzenia mu szkody.

W ocenie sądu okręgowego, nie ma tu jednak decydującego znaczenia miejsce powstania szkody, lecz miejsce, gdzie nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę (por. postanowienie SN z dnia 2 grudnia 1970 r., II CZ 158/70, OSP 1971, z. 6, poz. 120).

Zdarzeniem powodującym szkodę było udostępnianie informacji za pośrednictwem biura informacji gospodarczej stosownie do art. 4 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych, a nie ujawnienie wpisu przez wnioskodawcę w ewidencji prowadzonej przez uczestnika.

Ostatecznie zatem, nawet poprzez niezastosowanie art. 35 k.p.c., sąd rejonowy trafnie wskazał, że właściwym do rozpoznania niniejszej sprawy jest Sąd Rejonowy dla W..

Z tych racji, sąd okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. orzekł, jak w sentencji orzeczenia.